

Lieta C-188/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 7. marts

Iesniedzējtiesa:

Conseil d'État (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 6. marts

Prasītāja:

WebGroup Czech Republic, a.s.

NKL Associates s. r. o.

Atbildētāji:

Kultūras ministre

Premjerministrs

CONSEIL D'ÉTAT

[VALSTS
PADOME],

izskatot

strīdu

[..]

**SOCIETE WEBGROUP CZECH
REPUBLIC** u. c.

[..]

I^o Ar prasības pieteikumu Nr. 461193, proti, prasības pieteikuma kopsavilkumu, papildu paziņojumu, atbildes paziņojumu un trīs jauniem procesuāliem rakstiem, kas reģistrēti Valsts padomes Strīdu izskatīšanas sekretariātā 2022. gada 7. februārī, 9. maijā un 21. novembrī, kā arī 2023. gada

7. septembrī, 5. decembrī un 2024. gada 19. janvārī, *Webgroup Czech Republic* lūdz Valsts padomei:

- 1) pilnvaru pārsniegšanas dēļ atcelt 2021. gada 7. oktobra dekrētu Nr. 2021-1306 par kārtību, kādā īsteno pasākumus, lai aizsargātu nepilngadīgos no piekļuves pornogrāfiska satura tīmekļa vietnēm;
- 2) [..]

Tā norāda, ka ar tās apstrīdēto dekrētu:

– nav ievērota formālā kārtība, jo par to un par 2020. gada 30. jūlija likumu, kas ir tā pamatā, netika paziņots Eiropas Komisijai un Čehijas Republikai saskaņā ar 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū 3. pantu;

– ir pieļautas negatīvas sekas kompetences trūkuma dēļ, jo nav precizēts to īstenojamo tehnisko pasākumu veids, kas vajadzīgi, lai novērstu nepilngadīgo piekļuvi pornogrāfiskam saturam internetā;

– tiek pārkāpti Eiropas Savienības tiesībās nostiprinātie juridiskās noteiktības un samērīguma principi, 1789. gada Cilvēka un pilsoņa tiesību deklarācijas 16. pants, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā garantētās tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī šīs konvencijas 10. pantā garantētā vārda brīvība;

– tiek pārkāpti 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK mērķi, nosakot vispārīgus un abstraktus pasākumus, kas vērsti uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu kategoriju, kura aprakstīta vispārīgi, un piemērojot tos bez izšķirības visiem šīs kategorijas pakalpojumu sniedzējiem.

Divos iebildumu rakstos, kas reģistrēti 2022. gada 9. septembrī un 2024. gada 9. janvārī, kultūras ministre lūdz noraidīt prasības pieteikumu. Viņa apgalvo, ka prasītājas sabiedrības norādītie pamati ir nepamatoti.

Iebilduma rakstā, kas reģistrēts 2024. gada 10. janvārī, premjerministrs norādīja, ka viņš pievienojas kultūras ministres apsvērumiem.

Ar diviem iestāšanās rakstiem, kas reģistrēti 2022. gada 15. novembrī un 2023. gada 7. martā, apvienības “*Osez le féminisme!*” un “*Le Mouvement du Nid*” lūdza noraidīt prasības pieteikumu. Tās apgalvo, ka to iestāšanās lietā ir pieņemama un ka prasības pieteikumā norādītie pamati ir nepamatoti.

Divos iestāšanās rakstos, kas reģistrēti 2023. gada 10. jūlijā un 2023. gada 20. septembrī, apvienība “*Les effronté-E-S*” lūdza noraidīt prasības pieteikumu. Tā norāda, ka tās iestāšanās lietā ir pieņemama un ka prasības pieteikumā minētie pamati ir nepamatoti.

2. Ar prasības pieteikumu Nr.461195, proti, prasības pieteikuma kopsavilkumu, papildu paziņojumu, atbildes paziņojumu un trīs jauniem procesuāliem rakstiem, kas reģistrēti Valsts padomes Strīdu izskatīšanas daļā 2022. gada 7. februārī, 9. maijā un 21. novembrī, kā arī 2023. gada 7. septembrī, 5. decembrī un 2024. gada 19. janvārī, *NKL Associates sro* lūdz Valsts padomei:

1) pilnvaru pārsniegšanas dēļ atcelt 2021. gada 7. oktobra dekrētu Nr. 2021-1306 par kārtību, kādā īsteno pasākumus, lai aizsargātu nepilngadīgos no piekļuves pornogrāfiska satura tīmekļa vietnēm;

2) [..]

Tā norāda, ka ar tās apstrīdēto dekrētu:

– nav ievērota formālā kārtība, jo par to un par 2020. gada 30. jūlija likumu, kas ir tā pamatā, netika paziņots Eiropas Komisijai un Čehijas Republikai saskaņā ar 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū 3. pantu;

– ir pieļautas negatīvas sekas kompetences trūkuma dēļ, jo nav precizēts to īstenojamo tehnisko pasākumu veids, kas vajadzīgi, lai novērstu nepilngadīgo piekļuvi pornogrāfiskam saturam internetā;

– tiek pārkāpti Eiropas Savienības tiesībās nostiprinātie juridiskās noteiktības un samērīguma principi, 1789. gada Cilvēka un pilsoņa tiesību deklarācijas 16. pants, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā garantētās tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī šīs konvencijas 10. pantā garantētā vārda brīvība;

– tiek pārkāpti 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK mērķi, nosakot vispārīgus un abstraktus pasākumus, kas vērsti uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu kategoriju, kura aprakstīta vispārīgi, un piemērojot tos bez izšķirības visiem šīs kategorijas pakalpojumu sniedzējiem.

Divos iebildumu rakstos, kas reģistrēti 2022. gada 9. septembrī un 2024. gada 8. janvārī, kultūras ministre lūdz noraidīt prasības pieteikumu. Viņa apgalvo, ka prasītājas sabiedrības norādītie pamati ir nepamatoti.

Iebilduma rakstā, kas reģistrēts 2024. gada 10. janvārī, premjerministrs norādīja, ka viņš pievienojas kultūras ministres apsvērumiem.

Ar diviem iestāšanās rakstiem, kas reģistrēti 2022. gada 15. novembrī un 2023. gada 7. martā, apvienības “*Osez le féminisme!*” un “*Le Mouvement du Nid*” lūdza noraidīt prasības pieteikumu. Tās apgalvo, ka to iestāšanās lietā ir pieņemama un ka prasības pieteikumā norādītie pamati ir nepamatoti.

Divos iestāšanās rakstos, kas reģistrēti 2023. gada 10. jūlijā un 2023. gada 20. septembrī, apvienība “*Les effronté-E-S*” lūdza noraidīt prasības pieteikumu. Tā norāda, ka tās iestāšanās lietā ir pieņemama un ka prasības pieteikumā minētie pamati ir nepamatoti.

Ņemot vērā citus lietas dokumentus;

Ņemot vērā:

- Līgumu par Eiropas Savienības darbību;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs);
- *code pénal* [Kriminālkodeksu];
- [..];
- 2020. gada 30. jūlija Likumu Nr. 2020-936;
- [..];

[..]

Tā kā:

- 1 Lai cīnītos pret arvien pieaugošo pornogrāfiska satura pieejamību nepilngadīgajiem un tā kaitīgo ietekmi uz nepilngadīgo psiholoģisko attīstību un vardarbību pret sievietēm, tika izstrādāts 2020. gada 30. jūlija likums, kura mērķis ir aizsargāt no vardarbības ģimenē cietušos, lai attiecībā uz pornogrāfiskām vietnēm, kas ļauj nepilngadīgajiem piekļūt to saturam, pastiprinātu Kriminālkodeksa 227-24. panta tiesību normu efektivitāti, ar kuriem jau ilgu laiku ir paredzēts sods “*ja tiek izgatavots, pārvietots, izplatīts, izmantojot jebkurus līdzekļus un mēdijus, vardarbīga rakstura vēstījums, kurā ir izteikts aicinājums veikt teroristiskas, pornogrāfiskas vai cilvēka cieņu nopietni aizskarošas darbības vai izteikts aicinājums nepilngadīgiem iesaistīties spēlēs, kas viņus apdraud fiziski, ja šāds vēstījums tiek laists apritē un ja šo vēstījumu var ieraudzīt vai kā citādi uztvert nepilngadīgais*”, proti, trīs gadu cietumsods un naudas sods 75 000 EUR.
- 2 Šajā nolūkā ar 2020. gada 30. jūlija likuma 22. pantu, pirmkārt, tika precizēts Kriminālkodeksa 227-24. pants, ietverot tajā Kasācijas tiesas pastāvīgo judikatūru tādējādi, ka tajā definētais noziedzīgais nodarījums ir konstatējams “*arī tad, ja nepilngadīgais piekļuvis pirmajā daļā minētajiem vēstījumiem, vienkārši norādot, ka viņš ir vismaz astoņpadsmit gadus vecs*”.
- 3 Otrkārt, ar šā likuma 23. pantu tika ieviesta procedūra, kas paredz tiesības *Autorité de Régulation de la Communication Audiovisuelle et Numérique* [Audiovizuālo un digitālo saziņu regulējošā iestāde] (*Arcom*, Francija) priekšsēdētājam, ja viņš

konstatē, ka persona, kura nodarbojas ar publiski pieejamu komunikāciju pakalpojumu sniegšanu tiešsaistē, ļauj nepilngadīgajiem piekļūt pornogrāfiskam saturam, tādējādi pārkāpjot Francijas Kriminālkodeksa 227-24. pantu, nosūtīt šai personai oficiālu rīkojumu, ar kuru tai uzdod piecpadsmit dienu laikā veikt visus pasākumus, lai nepilngadīgajiem novērstu piekļuvi attiecīgajam saturam. Ja persona, kurai izsniegts oficiālais rīkojums, to nepilda, *Arcom* priekšsēdētājs var vērsties pie *Tribunal judiciaire de Paris* priekšsēdētāja ar lūgumu, lai tas izdotu rīkojumu par piekļuves pārtraukšanu attiecīgajam pakalpojumam un tā norādīšanas izbeigšanu meklētājprogrammā vai direktorijā. Likuma 23. pantā ir atsauce uz dekrētu, lai precizētu tā piemērošanas nosacījumus. Pamatojoties uz to, 2021. gada 7. oktobra dekrētā par kārtību, kādā īsteno pasākumus, lai aizsargātu nepilngadīgos no piekļuves pornogrāfiska satura tīmekļa vietnēm, ir noteikta kārtība, kādā *Arcom* priekšsēdētājs var īstenot likuma 23. pantā paredzēto procedūru.

- 4 Sabiedrības *Webgroup Czech Republic* un *NKL Associates* sro divos prasības pieteikumos, kas jāapvieno, lai pieņemtu vienu nolēmumu, lūdz atcelt šo dekrētu pilnvaru pārsniegšanas dēļ.

Par apvienību “Osez le féminisme” “Mouvement du Nid” un “Les effronté-E-S” iestāšanos lietā:

- 5 Ņemot vērā strīda priekšmetu un raksturu, apvienības “Osez le féminisme”, “Mouvement du Nid” un “Les effronté-E-S”, atsaucoties uz savu statūtos noteikto mērķi un darbību, pamato savu ieinteresētību apstrīdētā dekrēta saglabāšanā. Līdz ar to šo apvienību iestāšanās lietā ir pieņemama.

Par pamatu, kas attiecas uz apstrīdētā dekrēta nepietiekamo precizitāti:

- 6 [omissis: pamata noraidīšana, ko veikusi iesniedzējtiesa]

Par norādītajiem pamatiem, kas attiecas uz juridiskās noteiktības un samērīguma principu, tiesību uz taisnīgu tiesu un vārda brīvības neievērošanu:

- 7 [omissis: pamatu noraidīšana, ko veikusi iesniedzējtiesa]

Par atsaukšanos uz 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK:

- 8 Saskaņā ar 1. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvā 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū: “1. Šī direktīva cenšas veicināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, nodrošinot brīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti starp dalībvalstīm. 2. Šī direktīva līdz līmenim, kas nepieciešams, lai sasniegtu 1. punktā minēto mērķi, saskaņo konkrētus valsts noteikumus par informācijas sabiedrības pakalpojumiem attiecībā uz iekšējo tirgu, pakalpojumu sniedzēju reģistrācijas vietu, komercziņojumiem, elektroniskajiem kontraktiem, starpnieku saistībām, rīcības

kodeksiem, strīdu noregulējumu bez tiesas, sūdzību ierosināšanu tiesā un sadarbību starp dalībvalstīm.”

- 9 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 2. pantu: “Šajā direktīvā terminiem ir šādas nozīmes: (...) *h) “koordinēta joma”*: prasības, kas noteiktas dalībvalstu juridiskajās sistēmās un kas piemērojamas informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem vai informācijas sabiedrības pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai tās ir vispārējas, vai arī tās ir īpaši izveidotas šiem pakalpojumiem vai pakalpojumu sniedzējiem. *i) Koordinētā joma attiecas uz prasībām, kuras pakalpojuma sniedzējam jāievēro attiecībā uz*: / - informācijas sabiedrības pakalpojuma darbības sākšanu, prasībām, kas saistītas ar kvalifikāciju, atļauju saņemšanu vai paziņošanu, / - informācijas sabiedrības pakalpojuma darbības veikšanu, piemēram, prasībām, kas saistītas ar pakalpojuma sniedzēja uzvedību, prasībām attiecībā uz pakalpojumu kvalitāti vai saturu, tostarp tās, kas piemērojamas reklamēšanai un kontraktiem, vai prasībām, kas saistītas ar pakalpojuma sniedzēja saistībām.”
- 10 Atbilstoši šīs pašas direktīvas 3. pantam: “1. *Katra dalībvalsts nodrošina, ka informācijas sabiedrības pakalpojumi, ko piedāvā pakalpojumu sniedzējs, kurš reģistrēts tās teritorijā, atbilst valsts noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajā dalībvalstī un ko ietver koordinētā joma.* 2. *Dalībvalstis koordinētajā jomā noteiktu iemeslu dēļ nedrīkst ierobežot brīvību piedāvāt informācijas sabiedrības pakalpojumus no citas dalībvalsts.* (...) 4. *Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai atkāptos no 2. punkta attiecībā uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu, ja tiek ievēroti šādi noteikumi*: / a) *pasākumi ir*: / i) *nepieciešami viena no šādiem iemesliem dēļ*: / - *sabiedriskā kārtība, jo īpaši kriminālpārkāpumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana un kriminālvajāšana, ieskaitot nepilngadīgo aizsardzību un cīņu pret kuldīšanu uz naidu rases, dzimuma, ticības vai tautības dēļ un personu cieņas un goda aizskaršanu attiecībā uz individuālām personām*, / - *sabiedrības veselības aizsardzība*, / - *sabiedrības drošība, ietverot valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu*, / - *patērētāju aizsardzība, ietverot ieguldītāju aizsardzību*; / ii) *pieņemti pret noteiktiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem, kas ierobežo i) punktā minētos mērķus vai kas rada nopietnas aizdomas, ka tie varētu ierobežot šos mērķus*; / iii) *samērīgi ar šiem mērķiem*; / b) *pirms attiecīgo pasākumu pieņemšanas, neskarot tiesas procesus, tostarp iepriekšējo izmeklēšanu un darbības, kas veiktas saskaņā ar kriminālizmeklēšanu, dalībvalsts ir*: / - *prasījusi 1. punktā minētajai dalībvalstij pieņemt pasākumus, taču tā šādus pasākumus nav pieņēmusi, vai tie bijuši nepiemēroti*, / - *paziņojusi Komisijai un 1. punktā minētajai dalībvalstij par savu nodomu pieņemt šādus pasākumus.* (...)”
- 11 Saskaņā ar direktīvas 14. panta 3. punktu, ko piemēro, ja tiek sniegts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas glabāšanas: “Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu, kā arī neietekmē dalībvalstu

tiesības izveidot procedūras, kas regulē informācijas izņemšanu vai pieejas liegšanu tai.”

- 12 Saskaņā ar šīs direktīvas 8. apsvērumu: “*Šīs direktīvas mērķis ir radīt juridisko struktūru, lai nodrošinātu brīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti starp dalībvalstīm, nevis saskaņotu pašu krimināltiesību jomu*”. Direktīvas 45. apsvērumā ir teikts: “*Starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistību ierobežojumi, ko nosaka šī direktīva, neietekmē tiesības izdot dažādu veidu rīkojumus; šādus rīkojumus jo īpaši var veidot tiesu vai administratīvo iestāžu prasības izbeigt vai novērst jebkādu pārkāpumu, tostarp prasība izņemt nelegālu informāciju vai liegt pieeju tai*”. Visbeidzot, saskaņā ar tās 48. apsvērumu : “*Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības pieprasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kas glabā informāciju, ko sniedz viņu pakalpojumu saņēmēji, piemērotu pārziņas pienākumus, ko var pamatot prasīt un kas ir noteikti ar valsts tiesību aktiem, lai atklātu un novērstu atsevišķus nelikumīgas darbības veidus.*”
- 13 Ar 2023. gada 9. novembra spriedumu *Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited/Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)* (C-376/22) Eiropas Savienības Tiesa šī sprieduma 42.–44. punktā ir atzinusi, ka “2000/31 [...] Direktīva 2000/31 ir balstīta uz noteikumu par kontroli izcelsmes dalībvalstī un savstarpējas atzīšanas principu piemērošanu tādējādi, ka šīs direktīvas 2. panta h) punktā definētajā koordinētajā jomā informācijas sabiedrības pakalpojumi tiek reglamentēti tikai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir reģistrēti šo pakalpojumu sniedzēji”, lai no tā secinātu, ka “[t]ādējādi, pirmkārt, katrai dalībvalstij kā informācijas sabiedrības pakalpojumu izcelsmes dalībvalstij ir jāreglamentē šie pakalpojumi un tālab jāaizsargā Direktīvas 2000/31 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie sabiedrības interešu mērķi” un, “[o]trkārt, saskaņā ar savstarpējās atzīšanas principu katrai dalībvalstij kā informācijas sabiedrības pakalpojumu galamērķa dalībvalstij ir pienākums neierobežot šo pakalpojumu brīvu apriti, pieprasot ievērot papildu pienākumus koordinētajā jomā, kurus tā ir noteikusi”. Pamatojoties uz to, Tiesa nolēma, ka “[...] Direktīvas 2000/31 3. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vispārīgi un abstrakti pasākumi, kuri attiecas uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu vispārīgu kategoriju un ir vienādi piemērojami visiem šīs kategorijas pakalpojumu sniedzējiem, ietilpst jēdzienā “pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu” šīs tiesību normas izpratnē”.
- 14 Pirmkārt, prasītājas sabiedrības apgalvo, ka ar apstrīdētā dekrēta un arī 2020. gada 30. jūlija likuma tiesību normām, kuras tās apstrīd izņēmuma kārtā, ir pārkāpti Direktīvas 2000/31/EK mērķi tiktāl, ciktāl ar tām ir izveidota procedūra, kas paredzēta, lai administratīvā iestāde varētu oficiāli brīdināt personu, kura nodarbojas ar publiski pieejamu komunikāciju pakalpojumu sniegšanu tiešsaistē, izbeigt noziedzīgu nodarījumu.
- 15 Taču šajā ziņā apstrīdētās tiesību normas, ciktāl ar tām ir paredzēta procedūra, saskaņā ar kuru administratīvā iestāde var brīdināt informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējus izbeigt pārkāpumu un nodot iespējamo pārkāpumu

izskatīšanai tiesā, ja šāds brīdinājums netiek ievērots, pašas par sevi neparedz nekādus noteikumus par attiecīgā pienākuma būtību. Līdz ar to un šādā apmērā tās nevar uzskatīt par tādām, kas Direktīvas 2000/31/EK “koordinētajā jomā” minēto iemeslu dēļ negatīvi ietekmē informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas brīvību, jo šī direktīva, kā norādīts 11. un 12. punktā minētajos citātos, neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes iespēju saskaņā ar dalībvalstu tiesību sistēmām pieprasīt pakalpojumu sniedzējam pārkāpumu izbeigt vai to novērst. Tāpēc prasītājām sabiedrībām nav pamata apgalvot, ka strīdīgās tiesību normas tiktāl, ciktāl ar tām ir izveidota procedūra, kas paredzēta, lai administratīvā iestāde varētu oficiāli brīdināt pakalpojumu sniedzēju izbeigt noziedzīgu nodarījumu, ir prettiesiskas, jo ar tām ir pārkāpti Direktīvas 2000/31/EK 3. panta mērķi.

- 16 Tomēr, otrkārt, prasītājas sabiedrības arī apgalvo, ka strīdīgās tiesību normas neparedz tikai procedūru, kas ļauj administratīvajai iestādei uzdot pakalpojumu sniedzējam izbeigt pārkāpumu, bet ar tām arī – ņemot vērā attiecīgā noziedzīgā nodarījuma būtību, kas precizēta, papildinot Kriminālkodeksa 227-24. pantu ar tiesību normām, kas izriet no 2. punktā minētā 2020. gada 30. jūlija likuma –, tiek noteikts pienākums pakalpojumu sniedzējiem, kas reģistrēti citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, ieviest tehniskus pasākumus, ar kuriem novērst nepilngadīgajiem piekļuvi to pārraidītajam saturam. Šajā ziņā atbilde uz pamatu, kas ir balstīts uz Direktīvas 2000/31/EK mērķu pārkāpumu, ņemot vērā šīs direktīvas noteikumus, kā tos ir interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa 13. punktā minētajā spriedumā, ir atkarīga no atbildēm uz [rezolūtvajā daļā] formulētajiem jautājumiem [..]:

[omissis: jautājumu rezolūtvajā daļā atkārtojums].

- 17 Šiem jautājumiem ir izšķiroša nozīme Valsts padomē izskatāmā strīda atrisinājumam. Tie rada nopietnas grūtības. Tādēļ ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, un līdz tās lēmuma pieņemšanai jāaptur tiesvedība par prasības pieteikumiem.

NOLEMJ:

1. pants: Pieņemt apvienību “*Osez le féminisme*”, “*Le Mouvement du Nid*” un “*Les Effronté-e-s*” iestāšanos lietā.

2. pants: Apturēt tiesvedību, kas uzsākta ar sabiedrību *Webgroup Czech Republic* un *NKL Associates sro* prasības pieteikumiem, līdz laikam, kad Eiropas Savienības Tiesa būs sniegusi atbildi uz šādiem jautājumiem:

a) Vispirms, vai krimināltiesību normas, it īpaši vispārīgas un abstraktas normas, kas noteiktu rīcību atzīst par noziedzīgu nodarījumu, par kuru var saukt pie kriminālatbildības, ir uzskatāmas par tādām, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK “koordinētajā jomā”, ja tās var tikt piemērotas gan informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēja, gan jebkuras citas fiziskas vai juridiskas personas rīcībai, vai arī, ņemot vērā to, ka direktīvas vienīgais mērķis ir saskaņot dažus šādu pakalpojumu juridiskos

aspektus, nesaskaņojot krimināltiesību jomu kā tādu, un ka tajā ir paredzētas tikai prasības, kas piemērojamas pakalpojumiem, ir jāuzskata, ka šādas krimināltiesību normas nevar uzskatīt par prasībām, kas piemērojamas attiecībā uz piekļuvi informācijas sabiedrības pakalpojumiem un to darbības veikšanai, kas ietilpst šīs direktīvas “koordinētajā jomā”? Konkrētāk, vai krimināltiesību normas, kuru mērķis ir nodrošināt nepilngadīgo aizsardzību, ietilpst šajā “koordinētajā jomā”?

b) Vai komunikāciju pakalpojumu tiešsaistē sniedzēju pienākums ieviest pasākumus, kas paredzēti, lai nepilngadīgajiem nepieļautu piekļuvi šo pakalpojumu sniedzēju izplatītajam pornogrāfiskajam saturam, ir uzskatāms par tādu, kas ietilpst Direktīvas 2000/31/EK “koordinētajā jomā”, kurā saskaņoti tikai atsevišķi attiecīgo pakalpojumu juridiskie aspekti, jo, lai arī šis pienākums attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas darbību, ciktāl tā saistīta ar pakalpojumu sniedzēja rīcību, kvalitāti vai saturu, tas neattiecas uz pakalpojumu sniedzēju reģistrāciju, komercpaziņojumiem, līgumiem, kas noslēgti ar elektroniski, starpnieku atbildības noteikumiem, rīcības kodeksiem, strīdu alternatīvu izšķiršanu, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem vai sadarbību starp dalībvalstīm, un tāpēc tas neattiecas uz nevienu no jautājumiem, ko reglamentē saskaņošanas tiesību normas direktīvas II nodaļā?

c) Ja atbilde uz iepriekšējiem jautājumiem ir apstiprinoša, kā prasības, kas izriet no Direktīvas 2000/31/EK, ir jāaskaņo ar prasībām, kas izriet no pamattiesību aizsardzības Eiropas Savienībā, it īpaši ar cilvēka cieņas un bērna labāko interešu aizsardzību, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1. un 24. pantā, kā arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā, ja šķiet, ka ar individuālu pasākumu pieņemšanu vien attiecībā uz konkrēto pakalpojumu nevar nodrošināt šo tiesību efektīvu aizsardzību? Vai pastāv vispārējs Savienības tiesību princips, kas ļautu dalībvalstīm it īpaši steidzamības gadījumā veikt pasākumus, tostarp vispārējus un abstraktus pasākumus attiecībā uz kādu pakalpojumu sniedzēju kategoriju, lai pasargātu nepilngadīgos no viņu cieņas un goda aizskaršanas, vajadzības gadījumā atkāpjoties no Direktīvā 2000/31/EK paredzētā principa, ka attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, to darbību regulē to izcelsmes valsts?

[..]

[Procesuālas norādes]